La desesperació feta persona

Estirat a terra amb les mans al camp i els ulls plorosos. Durant mig minut aquesta va ser la posició de Portu després que l'àrbitre xiulés el final del partit més dolorós del Girona a primera. Cap imatge podia resumir millor la sensació de tots els gironins, que veien com s'escapava una de les millors oportunitats d'agafar oxigen i distanciar-se de la zona de descens. Només entre tres jugadors de l'Osca van ser capaços d'aixecar Portu, que, capcot i sense dir gaire res a ningú, va donar la mà als visitants i es va amagar al túnel de vestidors sense amagar la decepció i desesperació que sentia en aquell moment. Ben segur que en la imatge de Portu estirat a terra entre la tristor hi havia una part d'esgotament, i és que després del partit d'ahir es fa difícil pensar que Portu fos capaç de moure's gaire més. I és que més enllà de la derrota, de no veure porteria i de concedir dos gols innocents no es pot dir que al Girona li va faltar caràcter, actitud i perseverança. Millor està clar que sí, però més no es pot intentar. Des del primer fins a l'últim, amb el murcià ahir com un dels més insistents de l'equip.

No li va sortir gairebé res, això és veritat. Però Portu va ser un corcó per a la defensa de l'Osca i, juntament amb Pedro Porro, un dels pocs que va fer un partit acceptable ahir. Òbviament li va faltar el gol per completar un bon partit, però això tampoc és cap novetat aquesta temporada, perquè el murcià no veu porteria des del primer partit de l'any al Ciutat de València (2-2). De fet, en tot el curs només n'ha marcat quatre i Montilivi només l'ha vist marcar en lliga en la victòria contra el Rayo (2-1), l'última dels gironins com a locals. En tota la resta, però, Portu va fer el que se li ha d'exigir i va assumir un protagonisme que en altres partits no ha tingut.

Des del primer minut Portu va sortir a menjar-se el món. Va pressionar com un possés, recuperant més d'una vegada en zona perillosa, i va percudir una vegada i una altra per la banda dreta. De fet, la millor ocasió de la primera part, que va arribar just després d'encaixar el primer gol de Chimy Ávila, va néixer de les seves botes. El murcià va assistir Pedro Porro dins l'àrea, però Santamaría va evitar el gol amb dues intervencions brutals. En la segona part no es va amagar. En comptes de buscar tant l'esquena de la defensa com altres partits va baixar una mica més a rebre i va aconseguir desfer-se la majoria de vegades del primer defensa. Després la història sempre va ser la mateixa. Centrada, refús de la defensa i braços enlaire protestant a tot el que es movia, i és que si un futbolista va ser la imatge de la desesperació de la nit negra que va viure ahir el Girona aquest va ser Portu.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 10-02-2019, Pàgina 6

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1551758-la-desesperacio-feta-persona.html